

MARTIN CHYTRÁČEK „LETOS CHCI ALESPŮŇ JEDNU BEDNU“

Pro Martina Chytráčka je motoristický sport povoláním i zálibou. Vždyť již mnoho let pracuje jako mechanik továrního týmu Škoda Motorsport a do toho se, coby jezdec, věnuje autokrosu.

„Pokračovat hodlám třetí sezonu se stávající fabii v Divizi 6. Rád bych dokončil všechny závody a alespoň jednou vybojoval bednu. To bych pak nešel týden do práce (smích). Přiblížit se nejvyšším pozicím by mě měl šestnáctiventil, který hodlám nasadit v polovině sezony,“ plánuje mladoboleslavský pilot a já se ho ptám na jeho závodnické začátky.

„Začal jsem roku 2000 hobbyautocrossem na Týnci. Tehdy šlo na Mladoboleslavsku o velmi populární záležitost. Závod organizoval Roman Bezucha a později Lukáš Dufek. Ten zároveň závodil a svedli jsme spolu spoustu velkých, ale férových soubojů. Na tyto závody dodnes vzpomínám jako na nejúžasnější dobu mého závodění. Parta byla skvělá a užili jsme si zábavu za dostupné peníze. Podmínky měli všichni víceméně stejné. Když měl někdo místo dvěstěšedesátky vačky dvěstěšedesátku, už se o něm po depu šeptalo, že má ostrý závodník. Po zrušení tratí na Týnci a Hejtmánce jsem přestoupil do Kosice Cupu za Lukášem Dufkem, který zde, coby organizátor, posunul závody na větší úroveň. A z toho vlastně později vznikla současná republiková Divize 6, kterou jezu dodnes.“

Za dobu působení v několika seriálech jste zažil mnoho tratí. Která je Vám nejbližší?

„Jednoznačně Nová Paka a Dolní Bousov. Ten je hodně náročný už kvůli snížené viditelnosti, pokud se prší, a kluzkému, jílovitému povrchu za mokra. Z evropských

tratí by mě moc lákal maďarský Nyírad svoji nádhernou tratí, úžasným prostředím a zázemím. Ten se však už asi v rámci autokrosu nepojede... Každopádně mě to táhne daleko více na Východ než na Západ, kde už je vše okoukané.“

A jak jste na tom s jezdeckými vzory?

„Těch je dost (dlouho přemýšlím). Od nás samozřejmě Emil (Triner - pozn. aut.). Díky své skromnosti a atraktivnímu stylu jízdy. Byl pekelně divácky a pekelně rychlý. Ze světa mě imponoval Colin McRae svoji urputností spatřit cíl za každou cenu. Z týmu Škoda Motorsport moc rád vzpomínám na Juho Hänninena. Milionový člověk.“

V mladoboleslavském továrním týmu pracujete již dlouho.

„Už od roku 2011 však nejzdím po závodech, ale věnuji se zákaznickému programu - nejdříve Fabii S2000, nyní Fabii R5. Mými kolegy jsou mimochodem další závodníci - autokrosař Roman Polák nebo soutěžák a vrchař Vrky (již Vrkoslav - pozn. aut.). Ten se bohužel stále zotavuje po těžké havárii na loňském podniku EDDA Cupu v Horním Jiřetíně. Tímto mu chci popřát brzké uzdravení.“

Rally nebo jiné disciplíny motoristického sportu Vás nelákají?

„Soutěže mě donedávna lákaly hodně. Už tomu tak však není. I civilní subaru jsem prodal. Mezi stromy bych se asi někde zabil. Raději zůstanu u autokrosu, kde nejsou pevné překážky a maximálka se pohybuje okolo stotřiceti kilometrů. Vrchy jsem si vyzkoušel loni, kdy jsem jel v rámci EDDA Cupu Jemníky na Mladoboleslavsku. Ty pořádal již výše zmíněný Lukáš Dufek. To je momentálně ve městě automobilů jeden z mála lidí snažících se zde něco organizovat. Letos mi start hatí termínová kolize s humpoleckým autokrosovým podnikem.“

Zbývá Vám vůbec čas na další koníčky?

„Sebemenší kousek volného času věnuji rodině. S přítelkyní Pétou jsme spolu již třináct let. Za tu dobu se, myslím, známe moc dobře a hodně by se divila, kdybych jí najednou říkal Manželko (smích). Ví také, že dokud nedostavím veterána Škodu 120S, svatba nebude (smích). Máme spolu dvě děti - čtyři a půl roku starého Matyáše a Tomíka, který má dva a půl roku. Poslední dobou mě baví enduro. Loni jsem si pořídil dvoutaktní „kostilam“ značky KTM 300. Své fyzické schopnosti jsem však asi přecenil a brzy zjistil, že motorka spíše vládne nade mnou než já nad ní. Jak říká můj táta - vášnivý motorkář - je to prostě svině arabská (smích). Jednou bych se nějaký závod endura rád svezl. Proto jsem začal i běhat a změnil jídelníček. Sám jsem zvědav, jak dlouho na těch salátech vydržím (smích).“ ☺